

Julens hellige nætter

Stræbende og vidende mennesker søger hvert år i adventtiden at forberede sig på julen, kristusbarnets fødsel, så godt de kan. Denne forberedelse består i en renselse af såvel den fysiske bærer som de højere bærere, repræsenteret i omvendt orden ved tanke, følelse, ord og handling. Mange mennesker ser i de fire adventslys symbolet på denne forberedelse og indretter deres meditation således, at de begynder i den første uge med at undersøge deres handlinger ud fra et renheds- og retfærdigheds-synspunkt, i den anden uge lægger de særlig vægt på at arbejde med talens virkninger, i den tredje kommer turen til følelseslivet med den særlige kritiske gennemgang, og endelig er de nået til kilden til alle deres reaktioner, tankerne.

Selvfølgelig bør eleven altid arbejde på en renselse af alle disse bærere, eftersom den er betingelsen for fremgang på de åndelige planer; men det er jo nu engang sådan, at menneskene kun er mennesker, og det er lettere for mennesket – særlig begynderen – at koncentrere sig om én ting ad gangen, så denne årlige lejlighed er slet ikke af vejen til at komme til bunds på de enkelte områder.

Skyttens impulser støtter disse bestræbelser for målsætning, og når den korteste dag kommer, er mennesket så parat til at tage fat på den næste af årets store opgaver, De Hellige Nætter, som strækker sig over 12 døgn mellem Juleaften og Hellig-trekonger.

Det er ikke let at sige med få ord, og i det hele taget ikke med noget menneskeligt sprog, hvad denne tid kan betyde for eleven, hvis han er underrettet om dens muligheder.

Endnu er det ikke sådan, at menneskeheden i almindelighed er klar over baggrunden for udtrykket ”De Hellige Nætter”; men alligevel vil alle mennesker få del i Julenattens gave, bevidst eller ubevidst, og også i den kommende tids indflydelser.

Det søgende menneske lever fuldt bevidst med i rytmen; men også det materialistiske menneske deltager, fordi ingen kan unddrage sig Verdensaltets bestrålinger, der nu gennem tegnet Stenbukken gør sig gældende i verden. Enhver oplever denne indflydelse i forhold til det trin, han står på udviklingsmæssigt. Mennesker kan ikke give hinanden nogen viden om denne tid, ikke direkte i det mindste; men vi kan gøre det for vore medmennesker, at vi gør opmærksom på forholdet, hvor vi mærker der er en ”sangbund” for det. Ellers kan det hælde, at mennesker går forbi uden at ane noget.

Først når mennesket til dels har forstået, hvad der foregår, åbner mysteriet sig i sin hele dybde og giver mennesket af sin velsignelse. Denne det nye åndelige års gave er betingelsen for, at menneskesjælen i løbet af det nye år kan opnå den udvikling, som han har mulighed i sig for at opnå.

Hvori består nu denne De Hellige Nætters gave? – Mange mennesker spørger, og ikke alle forstår, fordi der faktisk kræves en ret stor viden, esoterisk og astrologisk, for at forstå det. Dog eksisterer der lykkeligvis en intuitiv fornemmelse af dette sakramente. I alle tolv døgn befrugtes det åndsbetonede menneskes sjæl fra højere side, og det sker mere om natten end om dagen, ganske naturligt af den grund, at verdslige forstyrrelser spiller ind om dagen, særligt hvor det drejer sig om omgivelser, der er optaget af det sædvanlige ”Julehalløj” i form af mange tunge måltider og meget gæsteri.

Det siger sig selv, at det ikke er heldigt for den åndelige oplevelse, at maven er for tungt lastet; men kraftpunktet ligger i denne tid ved midnat, og har mennesket forståelse for at indstille sig rigtigt, før øjnene lukkes til nattens hvile, kan befrugtningen af den frigjorte sjæl finde sted uden forstyrrelser. Dette er grunden til, at man taler om De hellige ”nætter”, ikke så meget om de hellige døgn.

Vi kan altså med rette sige, at hele menneskeheden modtager verdenssakramentet (sakra = hellig) af kærlighedskræfter, skaberkræfter og evighedskræfter; men den, der er værdig og velforberedt, modtager mere end gennemsnittet. Man kunne sige, at i disse tolv døgn oprulles en slags forbillede på det kommende år (urbillede). Mennesket modtager det på samme måde, som en kunstner modtager en inspiration, og efter dette billede danner han senere sit kunstværk, d.v.s. derefter indretter han sin gerning og sine planer for det kommende år. Som den ene måneds hændelser har indvirkning på den næstes, således fremkommer den ene nats hændelser af den foregående. Som hver måned modtager sine særlige kræfter og opgaver, således forlener hver nat mennesket med sin særlige form for kraft, bestemt til at løse den tilsvarende opgave i det nye år.

Alle disse kosmiske kræfter modtages gennem fødsel, kosmisk fødsel. I kraft af denne fødsel højnes det åndelige menneske i det nye år. I gamle dage mente man, at man kunne tage varsel for hver enkelt måned i det nye år efter det tilsvarende døgn i De Hellige Nætter. Der var tradition for, at landmændene – og de, der ellers ikke beskæftigede sig så meget med religiøse forestillinger – gjorde notater om vejret, og satte mærker i loftbjælkerne som påmindelse o.s.v. Man bør dog ikke på denne måde af nysgerrighed søge at udforske fremtiden; men åndsmennesket føler, i hvilket forhold de tolv nætter står til hinanden, til det kommende år og til dets eget lille mikrokosmos. Derimod skal man forsøge at forstå – leve sig ind i - underbevidsthedens nye visdom, som den fremtræder i billeder i den åndelige verden, idet man derigennem søger at optage de kræfter i sig, som man skal bruge for at løse det kommende års opgaver. Man bør gøre sit yderste for at trænge ind i denne varslende billedverden for at blive i stand til at opfylde alle årets ”fordringer”.

Et menneske med esoterisk viden er klar over, at det ikke med sit åndelige syn kan skue alle det

kommende års hændelser tydeligt i alle enkeltheder, fordi de endnu hviler delvis uudformede i deres åndelige urgrund, med andre ord kun er kim. Det gælder om at ane og om muligt fatte denne urgrund; thi jo klarere man fatter den, jo mere vil årets ydre hændelser senere komme til at ligne ur-billedet, altså stemme sammen med det i harmoni.

De Hellige Nætter kan lignedes ved en kærlig undervisning, som en far giver til sin søn, når han skal rejse til et ukendt område. De Hellige Nætter viser for en kort stund åndsmennesket et mål for dets muligheder i det kommende år (jfr. Menneskets korte udsyn over den kommende inkarnation før en ny fødsel), og dette billede står så rent og skønt for mennesket, at det tilskyndes til at opbygge alle sine kræfter for at nå dette billedes mål. Dette udsyn er som en stærk og styrkende drik før en lang og besværlig rejse.

De tolv hellige nætters nådegave består ikke mindst deri, at de giver sjælen en mulighed for at forberede alt, hvad der skal møde ham i det kommende år. At mennesket kan mildne sin dom på den store dag ved at holde dommedag over sig selv i det små hver aften, er velkendt for mange mennesker; men der er færre der er klar over den velsignelse, det er for deres dagsarbejde, hvis de hver morgen ved opvågningen, før den fysiske aktivitet begynder, vil gennemtænke og planlægge den kommende dags arbejde, ikke alene rent fysisk, men også i forholdet til deres medmennesker og i deres rent personlige forhold til (følelser over for) deres arbejde. De skal med andre ord på en måde nedbede velsignelse over dagens gerning og gå til den, opfyldt af gode hensigter i åndelig henseende.

På samme måde er det en velsignelse for menneskene, at de i denne rolige og åndeligt set kraftfyldte tid i deres sind kan forberede alt det gode, de vil lægge ind i det kommende års opgaver, om det så også blot skulle resultere i mindre negativitet i deres indstilling. Der eksisterer et sagn om en kæmpe, der gør et usynligt væsen en lille tjeneste og senere i den

yderste nød reddes af dette væsen (den ligner beretningen om musen og løven). Sådanne usynlige væsener ligner de ofte knapt bemærkede oplevelser på en dag, der ligger mellem to hellige nætter. Derfor bør man hele tiden huske, at denne dag i det små fortæller noget om de store opgaver, som det kommende år vil stille. Disse dage bør derfor være een eneste lang øvelse for ånds mennesket. Det er ikke alene denne tids opgaver, der skal løses rent direkte, men også de problemer der står i forbindelse med dem, der skal løses, for at man ikke skal træffe dem uforberedt, når man i det kommende år stilles overfor de tilsvarende opgaver. Målet for denne forberedende virksomhed er i princippet at nå alt det, som man i det nye år har mulighed for at opnå – og desuden, og ikke mindst – at ofre alt det, der skal ofres, og som man altid må ofre når noget skal fremmes.

I årets løb kommer mennesket da til det resultat, at det alt sammen er overkommeligt, og dette skyldes, at mennesket allerede gennem denne indre forberedelse har nået de forskellige mål, hvis det da ikke bliver hængende ved det allerede opnåede; thi i virkeligheden har det allerede bragt alle ofre.

Ligeledes vil det komme til at erfare, hvor vanskelig en opgave, der ikke blev løst i De Hellige Nætters tid, vil blive. I årets tungeste

timer vil det da lære de usynlige væsener at kende – de usynlige hjælpere og gode impulser, der da vågner i mennesket. Tidligere har mennesket befæstet sit forhold til disse væsener, og nu – i farens stund – da mennesket måske har glemt dem – er de med et nærværende og kan slå bro over mange dybe vande.

Intet menneske kan blive fri for denne De Hellige Nætters øvelse, om end den kan udføres mere eller mindre bevidst og villigt; thi det ydre livs krav giver selv stoffet. Til gengæld kan heller ingen berøve eleven denne dyrebare nådegave, hvis han er vågen nok til selv at værdsætte den som et middel til at fri sig fra det lavere Selvs vold, idet han ved berøringen med Det Hellige åbner sig for nådekræfterne fra oven, som blomsterkalken åbner sig for Solens lys.

Alle store lærere gennem tiderne har lært menneskene, at rytmen i mikrokosmos svarer til rytmen i makrokosmos; populært sagt, at de mindre rytmer altid vil have deres modbillede i de store. Følgelig korresponderer hvert enkelt døgn med et bestemt dyrekredstegn og således tillige med den måned, der er under indflydelse af dette tegn. Overensstemmende har Ebba Koch flere gange givet meditationsstof, der svarer til de pågældende kosmiske rytmer, og vi bringer nedenstående en af disse meditationssamlinger.

Den grundlæggende idé i det gamle rosenkreuzeriske juleritual er lysets årlige fornyelse (vintersolhverv) som et middel til bevidst gennem åbenhed for den ydre naturs rytme, også at lade fornyelsen gælde for det indre lys' genfødsel i den indre natur. – De tolv juledøgn (begyndende juleaftensdag kl. 12 middag), der udtrykkes ved de tolv himmeltegn (begyndende med Stenbukken) opfattes som herolde, der lader de signaler klinge, der siden danner ledemotivet i de dertil svarende perioder i det kommende år. – De fire adventssøndage er forberedelsen, hvor sindet bringes til ro, i stille, naturlig ærbødighed for den forestående indre fødsel.

24/25 december: Stenbuk–nat.

Indvielsesformel - Jeg vier den ånd, der fødes i mig, til tjeneste i kærligheden ånd.

12 Sakramenter helliger os gennem vor gerning i Guds og menneskeheds tjeneste.

- 25/26 december: 1. Sakramente: ”Arbejdet adler” – måtte vort liv gennem arbejds adel virke sakramentalt.!
- Vandmands-nat.
 Indvielsesformel: - I det kommende år vil jeg hvile i kærlighedens Helligdom. Jeg vil ikke synde mod kærlighedens lov.
2. Sakramente: ”Dannelsen af folkefællesskab” – Måtte mit liv gennem arbejdet i mit folk virke sakramentalt !
- o-O-o-
- 26/27 december: Fiske-nat.
 Indvielsesformel: - Lad mig huske at jeg ikke må fordre, men give kærlighed, - at jeg må ofre mig selv for verden.
3. Sakramente: ”Betragt arbejdet som en gudstjeneste”
 Måtte vort liv gennem arbejdets lovmæssighed blive gudstjeneste, blive sakramentalt.
- o-O-o-
- 27/28 december: Vædder-nat.
 Indvielsesformel: - Jeg er som en soldat i åndsarbejdernes hær, og som sådan må jeg ikke vige en hårsbred fra min sidemand, for at ikke hele hærens march skal komme i uorden. Derfor bliver jeg ved kammeraternes side.
4. Sakramente: ”Dannelsen af det nye menneske,” – Måtte mit liv gennem arbejdet på mig selv blive til gavn for hele menneskeheden !
- o-O-o-
- 28/29 december: Tyrens-nat.
 Indvielsesformel: - Jeg ved at jeg påtager mig ansvaret for helheden, når jeg bevidst slutter mig til den.
- 5.Sakramente: ”Det tusindåriges rige, Kristus- hemmeligheden i blod og jord.” – Måtte dette sakramente gennemgløde mit blod og opflamme mit hjerte !
- o-O-o-
- 29/30 december: Tvillinge-nat.
 Indvielsesformel: - Så længe vi er enige kan intet bringe os til at vakle og falde.
6. Sakramente: ”De Helliges Samfund.” (Den Store Hvide Loge, - Den store hvide flok). Måtte vort liv gennem

kærligheden til alle tjene den hellige sandhed,
blive delagtig i dens styrke.

-o-O-o-

30/31 december: Krebsens nat.

Indvielsesformel: - Hvad lyset er for naturen er kærligheden for menneskehjertet.

7. Sakramente: ”Ærbødighed for vore forgængere.” – Måtte min personlighed ved at ære det bedste hos mine forgængere udvikle sig kraftfuldt til tjeneste for Helheden.

-o-O-o-

31/12 – 1/1: Løve-nat.

Indvielsesformel: - Uden at beklage mig vil jeg finde mig i at blive styrtet fra den plads, hvor jeg står, hvis jeg skulle vige eller vakle under nogen prøvelse, der rammer mine nærmeste.

8. Sakramente: ”Lydighedens hemmelighed,” – Måtte mit liv gennem erfaringen for Guds allestedsnærværelse og Hans hellige orden virke sakramentalt !

-o-O-o-

1/2 januar: Jomfru-nat.

Indvielsesformel: - Jeg ved, at kærligheden er uendelig, uagtet jeg selv kun formår at rumme en dråbe af den.

9. Sakramente: ”Det rene ægteskab.” – Måtte vort liv gennem ærefrygten for naturen virke sakramentalt !

-o-O-o-

2/3 januar: Vægt-nat.

Indvielsesformel: - Kærligheden har kun én straf for synderen, og det er tilgivelse !

10. Sakramente: ”Ærbødighed.” - -Måtte ærbødigheden for Guds love bevirke som en selvfølge, at vi mødes i enighed om at vise de vildledte godhed og at hjælpe dem til rette !

-o-O-o-

3/4 januar: Skorpion-nat.

Indvielsesformel: - Jeg giver, fordi mit hjerte er så fuldt, at det ikke kan rumme alt, hvad det indeholder.

11. Sakramente: ”Offer.” – Måtte mit liv gennem dybden og storheden i dette sindelag blive sakramentalt !

-o-O-o-

4/5 januar:

Skytte-nat.

Indvielsesfomel: - Kærligheden er den eneste konge, den eneste hersker og den eneste skaber.

12. Sakramente: ”Enhed.” – Måtte mit liv gennem den ENES allestedsnærværelse virke sakramentalt !

-o-O-o-

”Gid roserne må blomstre på jert kors”